

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Lærlingeformholdet.

Valgt blev: *Schrøder, Nygaard, Jønson, Helga Larsen, P. Mortensen, S. Munk, Chr. Christiansen, Rager, J. C. A. Larsen, Jensen (Broby), Elgaard, A. Chr. Christensen, Søren P. Larsen, Pitzner og Hendriksen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5715; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2657).

Sagen sattes til Forhandling.

Hauberg: Fra 1803 indtil 1907 var den øverste Sundhedsstyrelse underlagt det saakaldte kongelige Sundhedskollegium. Det bestod af 10 til 12 Medlemmer. Kollegiet havde den Forretningssag, at hvert Medlem skulde votere skriftligt i enhver Sag, der skulde behandles. Denne Fremgangsmaade var omstændelig og langsom, og i alle Tilfælde, hvor Medlemmerne af Kollegiet ikke var enige, var det næsten umuligt at faa en Sag færdigbehandlet og tilendebragt. Det hændte derfor jævnligt, at Folk og Institutioner, der skulde i Forbindelse med Kollegiet, blev irriteret over den omstændelige og langsomme Behandling, deres Sag blev underkastet, og der blev ofte anket over denne Sundhedsstyrelse.

I de mere end 100 Aar, Institutionen bestod, gjordes der adskillige Gange Forsøg paa at faa Institutionen erstattet med noget andet og bedre, men først da man i Samlingen 1907—08 nedsatte en Kommission med den Opgave at udarbejde Forslag om Ordningen af den civile Sundhedsstyrelse, lykkedes det i den efterfølgende Samling at faa Lovforslaget om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse gennemført, og det er denne Lov af 1909, der er den gældende i Dag.

Den højtærede Minister ønsker nu denne Lov omarbejdet, og Begrundelsen herfor er anført i de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget. Det fremgaar af disse, at Ministeren i 1931 nedsatte et Udvalg med den Opgave at fremsætte Forslag til en Ændring af Sundhedsvæsenets Central-

styrelse, saaledes at den gældende Lov af 1909 blev bragt i Overensstemmelse med de senere Love angaaende Sundhedsvæsenet. Samtidig skulde Udvalget, saafremt det fandt det paakrævet, stille Forslag om at bringe Sundhedsstyrelsens Funktioner i en hensigtsmæssigere og mere tidssvarende Form. Udvalget sluttede sit Arbejde samme Aar, som det var nedsat. I Udvalget var foruden de særlig sagkyndige ogsaa Rigsdagens 4 store Partier repræsenteret. Kun for et enkelt Spørgsmaals Vedkommende delte Udvalget sig i et Flertal og et Mindretal. Mindretallet var Sven Trier, der ønskede den Konsulentstilling, der indehaves af en Repræsentant for Apotekere og Læger, nedlagt, idet han mente, at den praktiserende Læge og Konsulent i Sundhedsstyrelsen kunde komme i en uheldig Stilling; optraadte nemlig Konsulenten, som han skulde, som Led i Sundhedsstyrelsen paa Samfundets Side i Sager, hvor Samfundets Interesser kolliderede med de praktiserende Lægers Interesser, var der Fare for, at Konsulenten mistede sine Kollegers Tillid, og det var i særlig Grad uheldigt, da Konsulentstillingen netop var oprettet, for at der kunde skabes Tillid hos Lægerne til Sundhedsstyrelsen. Derfor foresloges Stillingen ophævet, og i Stedet for ønskede Trier, at man gav Lægernes faglige Organisation Ret til at forhandle med Sundhedsstyrelsen i de Tilfælde, hvor Konsulenten ellers skulde være traadt til. Imidlertid har den højtærede Minister allerede i sin Fremsættelsestale gjort opmærksom paa dette Forhold, og jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa det, men overlade dette Spørgsmaal til en videre Drøftelse i et Udvalg.

Naar der ses bort fra det nylig omtalte Forhold, er det foreliggende Lovforslag i ret nøje Overensstemmelse med det samlede Udvalgs Forslag.

Lovforslaget er delt i to Hovedafsnit, saaledes at §§ 2—8 indeholder alle Bestemmelser om Styrelsens Virksomhedsomraade, og Bestemmelserne i §§ 9—14 indeholder alle Reglerne om Styrelsens Forretningssag og Organisation. Til det første Afsnit skal jeg gøre nogle faa Bemærkninger angaaende de vigtigste Bestemmelser.

I § 3 gaar man over til, at Sundhedsstyrelsen skal føre Tilsyn med alle offentlige og private Hjem og Anstalter, hvor der finder erhvervsmæssig Pleje Sted. Heri ligger der en Udvidelse af Sundhedsstyrelsens Tilsyn, idet alle private Hjem nu er medtaget. Begrebet „erhvervsmæssig Pleje“ kan maaske vanskeligt udtrykkes ander-